

i o wysokiej kulturze osobistej. Świadczą o tym wpisy, które zostały zamieszczone po Jego śmierci przez byłych Studentów na portalu społecznościowym IG.

Oto tylko wybrane z nich:

„Bardzo smutna wiadomość. Nie chce się wierzyć, że tak szybko trzeba żegnać tak wspaniałego dydaktyka, a przede wszystkim wspaniałego człowieka! Takich ludzi się nie zapomina! Ten uśmiech, spokój i zaangażowanie na zajęciach! Wielka strata!”

„Dziękujemy... za wszystkie twórcze rozmowy, które wywiązywały się na zajęciach, za poświęcony czas, za to, że był Pan wzorem Nauczyciela i Człowieka. W naszej pamięci – studentów, absolwentów – na zawsze pozostaną już nisko brzmiące słowa: „Proszę Państwa...tak...”.

„Dziękujemy za poświęcenie oraz cierpliwość podczas pisania naszych prac dyplomowych, a także cenny czas, wskazówki oraz wsparcie, które zawsze odczuwaliśmy i spokój, którego często potrzebowaliśmy. Profesor zawsze stał po stronie studentów i służył pomocą. Zajęcia z Nim były inspiracją do naszej przyszłej pracy zawodowej. Był to zaszczyt pracować z tak wybitnym dydaktykiem, ale przede wszystkim wspaniałym człowiekiem. Jesteśmy dumni, że widnieje w naszych dyplomach jako promotor. Dziękujemy.”

Obraz Wiktora, złożony tylko z jego bogatej biografii naukowej, organizacyjnej oraz dydaktycznej nie byłby pełny, jeśli nie obejmie tego, jak bardzo lubianym i szanowanym był Kolegą oraz Współpracownikiem. A był postrzegany i stale jest wspominany jako pogodny, życzliwy, wyrozumiały i uśmiechnięty Człowiek, który kochał drobne przyjemności i cieszył się życiem tak wspaniale jakby w pełni czuł jego kruchość oraz ulotność.

Danuta Piróg, Agnieszka Świętek